

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FİYATI:

(40 Turgut:400 TL.)

KDV dahil

1 EKİM 1989 PAZAR

SAYI:891

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

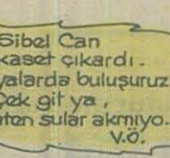

Amerika, Özal'ın Cumhurbaşkanı olmasını istiyor...

BOŞUNA CİYAKLAMA,
BUSH'TAN KAPI GİBİ
TECAVÜZ RAPORUM
VAR...

FAHRETSİZİ
Yapabilir
AMERİKA
BAŞKANI
BUSH.

Kültür düzeyimiz artıyor.
Halk arasında
"Con tabsque prebihasisse"
diye bilinen ebegümeci...

Bizim de bir çift SÖZÜMÜZ VAR

Hangisi doğru...

Bir Gaziantep'li okur-yazar olarak, bir semtin adının nasıl yazıldığını öğrenmek istiyorum. Sementin adı Şehit Kamil. ÖSYM kılavuzunda da öyle yazıyor, ilçe belediye başkanlığı tabelasında da. Ama yol ayırma geldiniz mi, okun üstündeki ad: Şehit Kamil. Hele siyasal partilerin, seçim için bastırdıkları afişler, çeşit çeşit: Şehit Kamil, Şehitkamil, Şehit Kamil... Biri şu adın doğru yazılışını söylese de adresimizi doğru yazsak...

Sait Turhan

Bilmeyen soru...

Küçükken sorarlardı: "Büyüyünce ne olmayı düşünüyorsun?" diye. Şimdiyse, "Üniversiteyi bitirince ne olmayı düşünüyorsun?" diye soruyorlar.

Adnan Turhan

Zor olan yaşamak değil, İstedigin gibi yaşayamamak.

Yasemin Aslan

Acil not...

Sevgili Geleceğim, Şimdi alışverişe çıkmam gerek. Gelir de beni bulamazsan, paspasın altına not bırak.

İmza: Senin Gencin

Çocuklara çağrı...

Sevgili çocuklar, dünya tatlısı can yoldaşı bir ablanızı istemeden üzdüm. Beni affetmesi için aracı olur musunuz? O sizi kırmaz biliyorum. Çocuklara güzel bir gelecek bırakmak için çalışıyor çünkü. Beni bağışlayacak mektuplarınızı "Sedat Bilgin eliyle Canan'a-Özel Tip Cezaevi-Nazilli" adresine bekliyorum. Gözlerinizden öperim.

İçerdeki Bir Ağabeyiniz

Acaba neden?..

Biz bütünlemeye kalmış ve bütünleme sınavlarında da başarılı sayılmamış öğrencilerdeniz. Biliyoruz hemen suçlayacaksınız. Çalışmadınız... Hayır, çalıştık. Zaten bütünleme sınavlarında başarılı olamayanların çokluğu, sınav konusunda idari mahkemeye başvuran veli kalabalığı, bunu kanıtlamıyor mu? Bir de okullara bağış yapabilen ve böyle dertlerle uğraşmayan veliler var. Acaba neden?

Emre Kenan - Fındıklı

Cok acim usta. Yarım etmek arasi cayrek etmek versene...

Ayol kapi falan gelmad. Ikimiz de cok zayıfız. O kadar...

Şimdi karşınızda, sevdiğiniz ikili Fıkrıye Sabit v.o.

Beniburda çok severler...

Senn, senn... Yapıda gestami okuyan...

● Güneydoğu'da öldürülen 6 kişinin silahsız köylüler olduğu anlaşıldı.

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

● Avrupa Kupası maçlarında döküldük...

● Korkut, Murat, Ahmet, Yusuf ve Zeynep Özal'dan sonra, Efe Özal da şirket kurup iş hayatına atıldı...

● TRT, Kenan Evren belgeseli hazırlıyor.

The Story of 'RECEP'

Yazı: İbrahim Ulu

SİTKİ GÖRÇİZ (İzmir)
Bu güzelim profesyonel çizgiye çok iyi espriler bulmak zorundasınız... Çünkü karikatürlerinizi sürekli yayınlamayı istiyorum... Bir de unutmadan söyleyeyim... İnsanların, vücut, el ve yüzlerinin hemen yanına kapı, bina kenarı filan çizmeyin. Karıştırıyor... Merdiven ve evlenme dairesinin dışındaki siyahlar gereksizdi.

Evde en son bi makarna pişti,
onun da rahat bi üç qünü var.

Evet, mahalleli horun horun
 uyuyor... Kötü zamanlar...
 Nerde, o komşusu açyatsarken
 uyuyamayan insanlar? Ha, nerede?
 Zavallı Mehlika, aş...
 Sahici açlık, ne demek abi...
 Çocuk oyuncuğu mı? Aman ha...

Olayın özeti şu...
Bizim Mehlika, kocası
hayırsız Kadir'i tombul
bi karıya (Pervin) kaptırdı...

DUR AY
KENDİNİ
ETME.

BOYUN BOS
DEVRİLSİN
KADIR.
TENESİRLER
GELESİN
A ALÇAK!

Bİ KALÇA
İKİ MEME
İÇİN BUNU
BANA YAPTI
YA...

O bizim zavallı Mehlika'nın
1991... Garibanı mide kazıntı-
sından uykusu filan tutmuyor...

Zavallı Mehlika, yalnız olsa gene iyi. Bi de
10 yaşında çocukları aç kalmaya başlayınca
dayanamadı... Kendini kötü yollara düşüre-
bilecek için elinden geleni yaptı.

Bi
YÜZ
KAFA
KESERİM
SAKSO FİLAN
KOMPLE.

Kolay mı abi bu işler...
Zavallı Mehlika, zaten
hayatının hiçbir döneminde
alimî, güzel, çekici Filan
gibi bir şey olmamıştı ki...
Hele bu kari bolluğu,
bu rekabet... Kolay mı...

Her neyse işte abiler,
biz gene başa dönelim
Mehlika, tam fakir
mutfakta böke düşünür
dururken birden...

Gözü, deliğine dönen
fareye takıldı...
Ee abiler, fakirlik, hele hele
açlık, adamı "dahi" yapar.
Ciddiyim.

SA A ULAN
NEDEN
OLMASIN KI HA!

Mehlika birden birşey keşfetmişti...Kafayı bintilki gücünde çalıştırdı...

BİRAZ GENİŞLETSEM
BİZİM SAİT (OĞLU)
BURDAN GEÇEMEZ Mİ?
HA...FARENİN
GEÇTİĞİ
YOLLARDAN
KOMŞU
MUTFAKLARA
HA...

SAIT!
SAIT!
UYAN
YAVRUM.

Mehlika, oğlu Sait'i uyandırdı. Maya koştu. Sait, zavalcılık, artık uyuyor mu, yoksa açlıktan, baygın mı düşmüş, Allah bilir, sorulmuş, öylece yatıyordu...

Farenin genişletilmiş
deliğinden yola çıktı-
Hadî bakalım Salt,
rastgele...

Fare yollarını genişlete
genişlete Herliyordu...

Zavallı Sait... Erkekler için
bi çocuğu... (7 aylık) 1p gibi
incecik boyunlu bu ufakik bebek
için bütün doktorlar "yaşamaz"
demislerdi...

Ama yaşıyordun işte... yaa...
Ee, ne demisler, her işte bir hayır
vardır. Yatan mı yanı... Gürbüz
bi çocuk olsaydı şu fare yollarından
geçebilir miydi ki ha.

Evet abiler... Derken bizim Salt, komşu m
lardan birinde...

Hälä dumanı
tüten misgibi
bir tencere
yaprak dolma-
sına eristi...

Ana oğul o gece yaprak dolmasını
bi güzel iyi ettiler... (Afiyet olsun.)

İşte böyle... Bizim Sait, artık
bir çarşı fare' olmuştuk bile...
O günden sonra Sait, bütün
komşu mutfaklara dadandı...

Bu zehir zaman faresi,
ne kapana yakalanıyor,
ne de zehir kârediyordu
hinzıra... As... Mahalleli
çok fena kullanmıştı pek tabi.

Eh, sonunda kocakarının biri Salt'ın ayağını gördü.

Farenin bi çocuk
olduğu duyulunca
Bizim Mehlika ile
Salt, şüpheliler
listesinin baş sra-
larına oturdular
pek tabii ---

AYOL
SALT
OLMASIN
MEHLİKA'NIN
OĞLU, PEK ZAYIF
PEK ÇELİMSİZ.

AYHAN DA
VAR. O DA
PEK ZAYIF.

SADI DE ZAYIF.

Neysəki civarda bəskə gəribanlar

Mehlika fakirlikten tilki gibi
kurnazlaşmıştı dedik ya, buna da
bi çare buldu... Şüpheleri daatmak
İçin Sa'it'e üzerinde. Miki Fare
yazan bir
tişört aldı...

Ee abiler, her alengirli işin
 her zaman bi kıl, tüy noktası
 vardır... Yalan mı?
 Bizim Sait'e de kediler,
 bi tek onlar hırlıyarak
 tepki gösteriyorlardı...

Artık işi seziyorlar mıydı
yoksa Salt, Fare deliklerinde
geze geze üzerine fare
kokusu mu sinmişti, ona mı
kıl kapiyorlardı, bilinmez...
Ama işte her neyse... Birşeyler
çakozılıyorlardı ya... Burası gerçek

Zamanla bizim Sait de bnlardan huylandı.
Kedilere karşı acayip bi korku icadetti...

Mehlika, Salt'ın uzak semtlerdeki hocaları okuttu. Ama sonra 12 duyulur hesabına vazgeçti.

NEYSE ANNE, BEN DELİKTEN
PEK ÇIKMIYIM HA...
OLUR MU HA...
ORTALIK GÖK
TEHLİKELİ HA... ANNE
KEDİLERİĞİN DOLU
ETRAF... TAMAM MI
ANNE HA...
TAMAM
EVLADIN
NASHI...

TAMAM
EVLADIM.
NASIL RAHAT
EDERSEN...

Ee naapalım
 abiler, olucak
 o kadar... Gariban
 adamın hangisi dört dörtlük gitmiş ki z.
 arınan duyuyor ya bu zamanda... Daa ne...
 dilerden de kaçıverir canım, noolmuş yani z.

the story of "RECEP"

YAZIÇI: İbrahim Çelebi

Biraz da savaşıalım...

WHY-WHY NOT
Kuduz karikatürelü Kemal'in makûs kade-rine nakavt oluşunun ibret dolu öyküsünü anlatıp sizi sıkmayalım. Orhan'ın güneş enerjisiyle bulduğu esprileri görmemeziğe gelip el yordamıyla ve PTT uyar-dırma servisinin yar-dımlarıyla çizen Kuduz, bir Mac Donald's burge-rine, kulak memesi ki-vamına gelinceye kadar pişirip kattığımız ze-hirle yatağa dövrildi. Ez ortadaki kolera, mo-lara, Pall Mall da eklenince... "ZİPİR" 14. sayfadaki çömelik halinden 7. sayfada ayağa kalkmıştı...

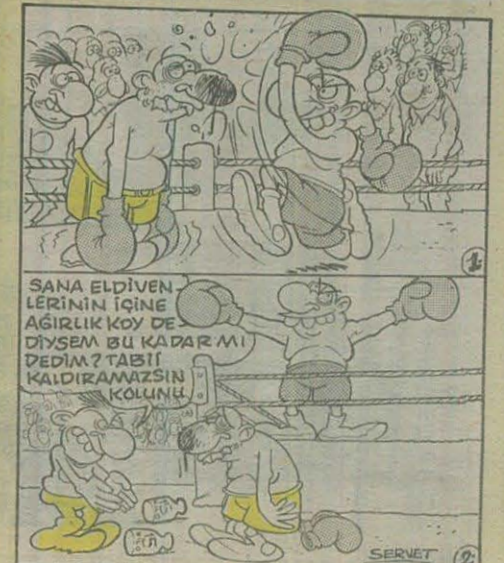
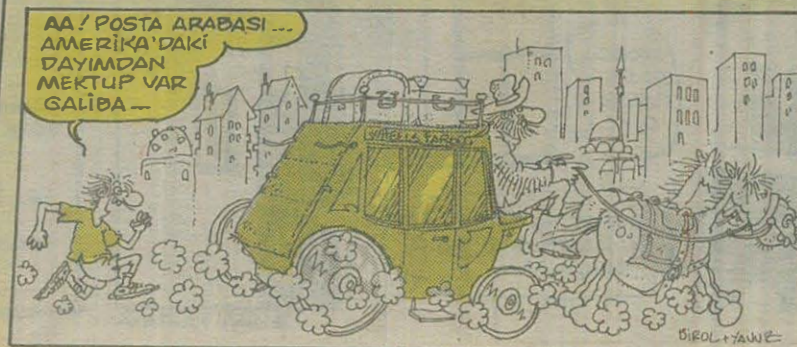
-TILSIM-
Terliğe tıktım kendimi
Piyanoda
Tuştan tuşa koştı
Greko Ramen parmaklarım
Tereciye terebentin
Doçente doktor satmaca
Bögürtlene bögürüp
Ökse otuna öksmele

Yeni Çıkan Kitaplar
ÇAĞDAŞ BAHARATÇININ EL KİTABI
Yazan: Baha ÇUVAL HIRILTI YAYINLARI
KENDİ KENDİNE SELF SERVİS
Yazan: Baki BAKKAL PÜSÜR YAYINCILIK
HEYBELİ'DE KİM KİMLEYDİ?
Yazan: Stefan CADİOĞLU FITNE YAYINLARI

Hıyartının notları
-Değerli futbolcular...
-Sahada elinizden geleni yapmayın "ENT" olur...
-Çok fakirdiler...Buzdolapların-da bi tane buz vardı...
-"Ormanı sev, onu koru"
-ROBIN HOOD'lar çoğalsın...
-Civa gibi çocuktu.
-Ondan ayna yaptılar...
-Erken yatanım, erken kalkarım. Okul arabasında en önu kaparım...

the Story of 'RECEP'

PES YANI!...

Boğaz sırtlarından yükselen bu feryatlar içimi paralyor a dostlar... Aha... Bakın dinleyin ne acı?.. Birrr...

- Gel bakalım Hicabi... Nooldu? Helikopter vaktinde geldi mi?
- Evet başkanım. Emrettiğiniz gibi havadan Boğaz sırtlarındaki bütün villaların fotoğraflarını çekti. Böylece kaçak villaların tespit edebiliriz. Buyrun, fotoğraflar burada...
- Eveet... Bakalım... Bu ne Hicabi... Bu fotoğrafta bir koyun sürüsü ve bir çoban var. Çoban yere oturmuş kaval çalıyor. Köpeği de yanında yatıyor.
- Şey... Orası ihracatçı Rezzak Bey'in villası... Kaçak villası helikopterden görünmesin diye villanın terasına koyun sürüsü çıkarmış. Bakın, aynı fotoğrafın büyütülmüşü de var... Çoban kılığındaki adam Rezzak Bey'in ta kendisi... Dikkat ederseniz elindeki de kaval değil, galeta... Namussuz kaval çalar gibi yaparak galeta yiyor... Yerde yatan çoban köpeğine iyi bakınız... Parmagında alyans var... O da Rezzak Bey'in karısı 'Dantela' Hanım... Tasmasındaki pırlantalara bakın...

- Ya bu fotoğraf ne böyle? Sümbül desenli pembe bir yorgan bu...
- Orası da esasında holdingçi Oktar Bey'in villası, belli olmasın diye üzerine büyükçe bir yorgan örtmüş... Bin metrekaarelik ipek yorgan... Ayp yorgan altında kalmış... He...he...he...
- Şu da enteresan bak... Villanın bacasından kara bir şey çıkıyor, ucu kırmızı... Bu ne yahu?
- Üh... O baca dediğiniz şey bir uçaksavar namlusu, ucu kırmızı, siyah şey de güdümlü bir füze... Az daha ölüyorduk. Orda silah tüccarı Soyha Bey oturuyor. Bize ateş açtı.
- Hicabi... Bu ne bu? Araya başka fotoğraf karışmış. Karpuz mu bu ne?
- Öh... Yok... Kendisi banker Feyzi oluyor efendim... Villasının bahçesinde havuza giriyordu. Helikopterimizi fark edince mayosunu indirip bize alt kısmını gösterdi...
- Tüüü... Terbiyesiz yalak herif... Eh... ben de şindi... Lan Hicabi yanında fotoğraf makinesi var mı? Çek ulan çek... Önden çek, yandan çek... Çek de Feyzi denen zırtapoza yolla...
- Ehee... Başkanım... Siz o serseriye uymayın... Lütfen pantolonunuzu giyin...
- Hicabi... Yürü Hicabi... Taş taş üstünde bırakmaycam.

- Hoorrr... Gümbür... gürrü...
- Yaklaşmayın laa... Çekin buldozerlerinizi... Bir adım daha atarsanız canımdan çok sevdiğim kızımı, Löberde'yi zehirlerim. Löberdeeee... Kuçu kuçu... Ge kızım... Al şu zehirleri ham yap... Yoksa amcalar villamızı uf yapıcak...
- Ay yeter Feyzi... Sen bizden yana mısın, belediye yana mı? Bu zehirlediğin otuz beşinci köpek... Köpek itlaf ekipleri senin eline su dökemez ayol...
- Güüürr...
- Hiil... Amanin dostlaaar... Gül gibi 'tripleks' villamız 'dubleks' oluverdi... Yetiştiin...
- Ayol dağlar gibi barbeküm yıkıldı getti... Şöminem devrildi... Önümüz kış... Çoluuk, çocuuk...
- Gürrr...
- Uyyy villamız 'vanleks' olduuuu... Tek kat... Kutu gibi...
- Viyyyy... Jakuzi banyor, kartonpiyerlerim, lambirlerim...
- Lüberdeeee...

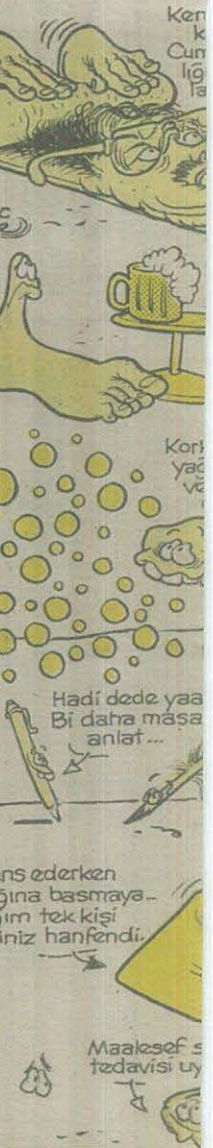
BEHİÇ PEK

ZEKASI

NAPİİM, SİMDİYE KIZILARLA BAKA... BİR İLİŞKİYE GİRMEDİM...

GARİBE

ZALİM KADER KADRI

ORHAN NURI

Acele etme..

Siyah - beyaz..

Doğaçlama..

ERGEN

Serhat Burpınar

Buluşma...

Allahım, ne müthiş bi gün... Arzu nihayet görüşmeyi kabul etti.

Acele et oğlum Ergen. Böyle fırsatı kırk yılda bir yakalarsın...

Yaa, işte böyle... Ben anlattım, biraz da sen anlat bakalım. Naapiyosun, okul nasıl?

Bana bak kızım, adam gibi muhabbet yapıcaksan okey. Ama okul mukul karıştırıcaksan ufaktan al volt ni...

Geceyarısı iniltileri...

BÖYLE KARDEŞ OLMASIN! SUS ULAN, SUS BE... TIKAN...

KALK ULAN, KALK PEZEVENK!.. BARI SENİ DÖVEYİM... KÜÇÜKKEN SEN DE HEP BÖYLE AĞLAYIP BENİ UYUZAĞDIN...

Küçük çırak...

Dedikleri kadar varmış be... Yuh...

Ehhe... Ne zamandır Ünal abimizi görmüyoruz, özledik... Şöyle bi uğrayalım dedik...

Hesap...

KOLAY BE OĞLUM. İSTEDİĞİN PİL OLSUN... HESABA YAZARIZ, ELİNE GEÇİNCE ÖDERSİN.

Mektup...

MİZAH ÖYKÜSÜ

Paradokslar CEMİYETİ

T. Türkoğlu

Paradokslar Cemiyeti'nin varlığını, nedeni olmayan bir tren yolculuğum sırasında ara istasyonların birinden aldığı yerel gazetenin belki de hiç bakmayacağım bir kenarındaki reklam vasıtasıyla öğrendim. Sonra da unuttum.

Bu olaydan uzun bir süre sonra aynı gazete evimin hiç ummadığım bir köşesinde, hiç ummadığım bir anda karşıma çıktı. Bunun üzerine cemiyeti bulmaya karar verdim.

İlanda verilmiş olan adres yaşadığım şehirde, bulmakta güçlük çekilmeyecek kadar merkezi bir yerdedi. (Peki reklam neden o ücra Anadolu köşesinde yayınlanmakta olan gazetede yer alıyordu?)

Apartmanın girişinde (cemiyet o apartmanın üçüncü katında olmalıydı) tipin biri Paradokslar Cemiyeti'ni arıyorsa burasının eski adres olduğunu söyleyerek bana yeni adresi verdi. Verdiği adres hemen birkaç sokak ötedeydi. (Dolayısıyla da şüphelenmem için bir neden yoktu.) Ancak ben yine de şansımı eski adreste denemek istediğimi söyledim. (Cemiyet yeniden buraya taşınmış olamaz mıydı?)

İlk raundu ben kazanmıştım: Cemiyet bu adresteydi. Kapıdan girer girmez sekreter olduğunu sandığım bir kadın üzerime atıldı ve telaşla nerelerde olduğumu, cemiyette her şeyin hızla en kötüye doğru gittiğini söyledi. Bana ikide bir başkanım demeseydi ne demek istediğini anlayamayacaktım. Ancak bu durumda kadına bir hata yaptığını, belki de başkanın hiç bilmediğini ikizim olduğunu söyledim. Fakat ben olamazdım.

- Ben sadece bu cemiyete katılmak için geldim. Üye bile değilim.
- Ah öyle mi? Çok özür dilerim. Allah Allah ne oldu bu başkana dedi ve masasının başına gidip çekmecelerin birinden bana üyelik formu ve cemiyette ilgili açıklamaları içeren bir tomar kâğıt uzattı. Bir kenara çekildim ve kadının, şaşkın bakışlarını üzerimden bir an, dahi kaçırmasınaydım. Yardımcı olmak üzere onunla hiç ilgilenmiyordum gibi yaparak kendimi formdaki soruların içinde kaybettim.

Kendimi gerçekten kaybettim. Çünkü bu sorular her gelen üye adayına sorulabilecek sorular olamazdı? Bunlar tamamıyla benim için hazırlanmıştı. Ama matbuuydu işte.

İlk grup sorular herhangi bir şüphe uyandırmıyordu. Herkese sorulabilecek cinstendi. Ancak ikinci grubun başından itibaren beynimden vurulmuşu döndüm. Daha ilk soru "O gün nedensiz olarak yaptığımız o yolculuğunuz bugünkü bir neden bulabiliyor musunuz?" (Cevabınız evet ise ne olduğunu açıklayınız.) Bu imkansızdı. Değil yolculuğumu, nedensizliğini bile biliyorduk.

Soruları okudukça o tren yolculuğundan itibaren bugün bu adresi bulana dek geçirdiğim yaşantım soruların olası cevaplarında teker teker ortaya çıkıyordu.

Okumayı bitirdiğimde kireç gibi bir surat, şaşkın bakışlar ve açık bir ağızla az önce beni süzerken terk ettiğim kadını aradım. (Ve hemen karşımda buldum.) Halimdeki anormallığe hiçbir anlam veremediğini belli eden bakışlarıyla bana ne oldu, ne var diye bakıyordu.

Ona neyi nasıl anlatabilirdim?
- Hasta mısınız, sayın başkan? Size nasıl yardım edebiliriz?
- E, bir şeyim yok. Odama geçmek istiyorum. Sahi, odam nerede?
- Hatırlarsanız cemiyet iki sokak öteye taşınma aşamasında. Sizin odanız da tamamıyla oraya taşındı. Bir tek benim masam ve evraklar burada. Onu da biraz sonra gelip alacaklar. Ben de onun için bugün buradayım. Aslına bakarsanız bugün cemiyetin bu adresteki son günü.
- Ha, evet haklısınız. O halde ben de oraya gidiyorum... Orada görüşürüz...

Uzun yıllar cemiyete başkanlık yaptım. Her şeyin cevabını öğrenmek için yapabileceğim tek akıllıca yol buydu. Nihayet cemiyetin bilmem kaçınıcı yıldönümü kutlamalarında o gündün beri hâlâ üye olan arkadaşlarıma bana her şeyi anlatmaları için adeta yalvardım. Onlar da olayın üzerinden yeterince zaman geçtiğini ve artık anlatabileceklerine karar verdiler. Ve anlattılar.

Cemiyeti kuran bu kişiler sıra başkanlık seçimine geldiğinde, cemiyetin adına yakışır bir biçimde başkan seçimi yapmayı önermiş. İçlerinden biri de şöyle bir plan ortaya atmış: Demiryollarının en ücra köşesine giden hat üzerindeki sıradan bir istasyonda, bir yerel gazete satılacakmış. (Cemiyetin gönüllü bir üyesi tarafından). Gazete tek nüsha olacakmış ve içinde de cemiyetin ilanı küçük bir köşede bulunacakmış. Gün gelir de her kim ki o gazeteyi satın alır, satıcı onu izlemeye başlayacak ve inebildiği detayına kadar tüm yaşantısını tespit edecekmiş. Ta ki adam cemiyete üye olmak için başvuru dek.

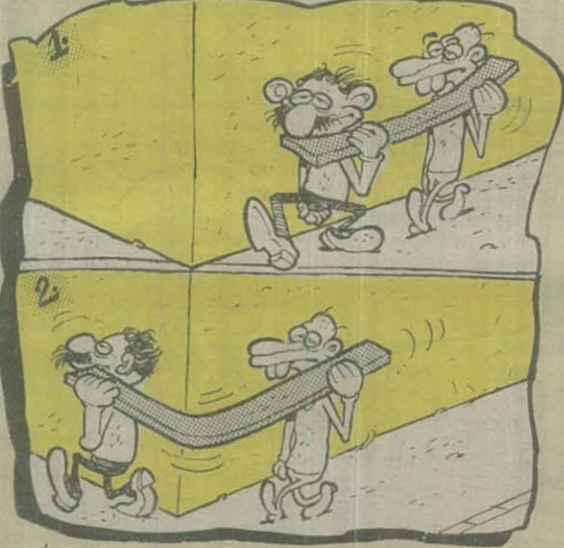
Adam cemiyete başvurduğunda sekreter adama başkan muamelesi yapacak, öte yandan edinilen bilgiler ışığında matbu izlenimi veren (teknoloji bunu sağlarmış) bir üyelik başvuru formu adama doldurtulacak ve işte o sırada adam soruları okurken başkanlığı da kabul etmiş olacakmış. Bunun için soruların çok detaylı olması ve sekreterin de başından itibaren çok iyi rol yapması gerekiyormuş.

- Peki ya direktseydim?
- Yaşantınızı da inkar etmiş olacaktınız.
- Peki ya kapıdaki adam, taşınma?
- Onla tatlı bir tesadüftü.
Bir şeyi çok merak etmiştim:
- Peki cemiyet ben gelmeden kaç yıl önce kurulmuştu?
- On yıl.
- Ve ben ilk gelen kişiydim.
- Evet.

Bunun üzerine başkanlık yetkimi kullanarak, ertesi gün derhal cemiyeti kapatmaya karar verdim. E, bir başkan cemiyetinin adına yakışır bir şekilde hareket etmeliydi.

BİTTİ.

UÇUK KACIK KARİKATÜRLER

ÇİZİM: SAİT, ORHAN, ZAFER, KURUHASAN

HASBİ TEMBELER

Sigorta...

İlgi...

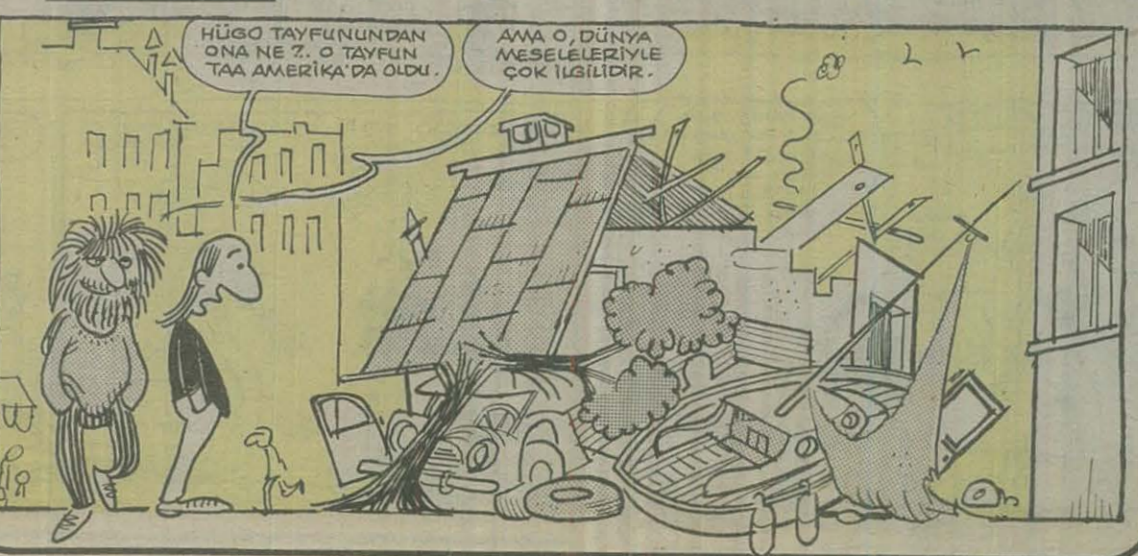
Patlacan yemeği...

Utanc...

ÇİZDEN BÜRÜK

GIRGIR:11

Muhlis Bey VE Yavrum Mithat

Yazan ve
esprileri bulan:
Behiç Pek.
Çizen: Ayhan.

YARIM KİLO DİNCEBİR

Yazan: Prof. doctor... Futbol opr. kıl muhlis...

Dediklerim tek tek tek çıkıyor... (Tek teklerin bir tağnesi fazla kaçtı... ama neyse... Yazı bitince birini silerim artık... Ortodakini veyağ baştakini silerim... Aman unutmuyum de...)

Avropa kupasında fenelbağçanın spartapırak ile eşleşeceğini taha üç aylıktan ben, mors alfağbaysine benzer bir yöntemle ifağde etmişim. İlk maçın sonucunu da onaltı yaşında annem beşigimi sallıyolken, söylemişim... Fakak ikinci maçın sonuncunu söyleyemiyolum... Bem bu yazıyı matmaaya verdiğimde maçın oynanmasına taha iki saatat valdi... Yazıyı yanlış matmaya verdiğimi anladığımda yarım saatat kalmıştı... Doğru matmaayı bulunca bu süre tekrar iki saatate yükseldi... (Izağfiyet) Fakak tahminlerim şaşmadı... içim gine bir burada tahmin yaparak... FB: 1- Isparta Burdur: 1, Berağbere... Fenelde Roma'ya gidiyol... Gelelim Gasaray takımına... Kızıyılıbz kazanaçak ve Garatasaray da Roma'ya... Yallah... Etti iki kişi. Şindik kaldı mı geriye şey taş... Beşik şey neydi o? Şey yağni, Beşiktaş... Maçın sonuncu 3-0... Hankisi kazanır bilemem... BJK nereye gidel? Roma'ya... Çünkü niçin... Millîg takım Roma'da bekliyol. Kulüp formaları çıkacak, millîg forma sırta... Doğru sahaya... Yıkacaz Arjantini çocuklar... Evek... Yazının sonuna geldik... Birşşey unuttum gibi geliyol, ama ne? Ne yapacağtım... Yerlerimi silecektim, ne ama ne?

KALDEŞİM, SANA Bİ ŞEY SORDUK...
DOLMUŞ KUYRUGU MU BURASISI, YOKSA
BAŞKA Bİ ŞEY Mİ KUYRUGU ?

KAN KARDEŞLER

Konu: Galip Tekin
Yazan Çizen:
Suat Gönülay

AUNI

GII!

SORUL!
SURUL!

ABOVV!

SARILUP!
SURULUP!

OHHA! LAN BU
NASIL ÇIŞ ETMEK?

FORRS!

NE TAKIM VARMIŞ
SENDE LAN BÜCÜR!..

GETİR ŞU BAHÇE HORTUMUNU VELET!

SILAKI!

Serhat Gürpınar

EVVET, USTANIZ DA GELDİİ...
ARTIK ÇALIŞMAYA BAŞLA-
YABİLİRSİNİZ

Baştan kollarımı
sıvayacağım yerleri
işaretliyim...Sonra
dalıp geçiyorum....

ÜÜÖP AĞBEYLER... BİRAZ
ARA VERİN GARI... SİZE MİS
GİBİN ÇAY GETTİM

Tanrım...Yine
ayarlayamadım...

TÜH YANİ... BOŞ OTOBÜS GELMESİ
NE FENA...İNSAN NEREYE OTURA-
CAĞINA Bİ TÜRÜLÜ KARAR VEREMİYOR...

Eşşollessek...Nasıl da
berelemiş beni...

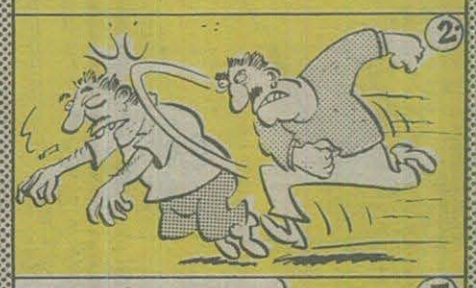
● Güneydoğu'da, binlerce vatandaşımız yaşadıkları yerlerden çeşitli baskılar nedeniyle göç ediyor...

Mehmet Selçuk (Mardin)

Aydın Gündüz

Altay Martı (Doğubeyazıt)

Erdoğan Dağlar

Bülent Dinçelli

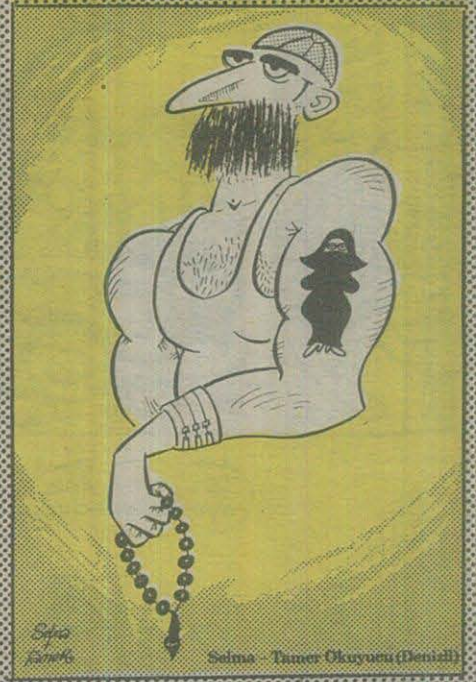
Alp Tokin (İzmir)

Selahattin Albayrak

Cunnur Gazioğlu (Ankara)

Selma - Tamer Okuyucu (Denizli)

GIRGIR

YIL: 18
SAYI: 891
1 EKİM 1989 PAZAR

Basıldığı yer: Hürriyet Ofset A.Ş.
Sefaköy-İSTANBUL
Yönetim yeri: Alayköşkü Caddesi
Cağaloğlu-İSTANBUL
POSTA KOD NO: 34410

TEL: 527 87 86 - 512 41 13
FAX: 513 07 43

İlbas İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: **ÇİĞDEM SİMAVİ**
Mizah Yönetmeni: **OĞUZ ARAL**
Genel Müdür: **KEMAL KINACI**
Sorumlu Yazışları Müdürü: **SÜLEYMAN YILDIZ**

KIBRIS: 500 TL. İNGİLTERE: 50 P. AMERİKA: 1.5\$. HOLLANDA: 2F. FRANSA: 7FF. İSVEÇ: 6.25 KRON